

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

33. Å kyrkogård, Björkekind's hd.

Pl. XII. Fig. 1.

Litteratur: W. 39; P. A. Säve, *ATS* I, s. 108, *Reseberättelse* 1862, s. 59, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 121, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 41, teckn.

Runstenen, som P. A. Säve fann »på öfversta plattan af skolhustrappan» men som nu befinner sig på nya kyrkogården, utgöres av en större bit, som är 89 cm hög och 54 cm bred, och en mindre bit, vars höjd är 82 cm och bredd 35 cm. Ämnet är granit. Slingans bredd är 11—12 cm.

Större delen av inskriften befinner sig på den mindre biten. Den första runan är **a**, som säkerligen utgjort slutrunan i (**pin**)**a**; P. A. Säve upptager därefter ett skiljetecken, som nu är under jorden. Ut i **iftir** är övre kännestreck till **f** borta. Det följande skiljetecknet utgöres liksom alla de övriga i denna inskrift av tre prickar; Säve antager blott två. Ut i **saibiurn** är **s** vänderuna och **b** har kännestrecken 1 cm skilda på mitten och från stavens ändar. I **fapur** står 1 cm av v. kännestreck till **a** på det lilla stycket, det övriga på det större.

Runorna äro alltså följande:

Lilla biten: — **a** [:] **iftir** : **saibiurn** : **f** Stora biten: **apur** : **sin** :

Namnet **saibiurn** motsvarar isl. *Sábiörn*, fsv. *Sæbyor* (K. H. Karlsson, *Skattelängd* 1371 s. 64 i Västml. forn. för. årsskr. h. III, *Sæbjörn* SRP. n. 1404 (1379).

Översättning: [N. N. reste denna sten] efter Säbjörn, sin fader.

1. Ög. 33. Å kyrka.

2. Ög. 32. Å kyrka.